

Mire őrizzem?

*Dereng, közelít a hajnal,
egykedvűn tik-takol rám
az óra: törődj magaddal,
hánykódni hiába már!*

*Kivet az ágy. Megölve
mért hullt el annyi barát?!
Emlék szakad vérözönbe,
s nincs benne Ararát.*

*Ez a tájfun áldozatául,
az hullt iszonyú jelül.
Pusztulásuk kit vádol?
Aki átkoz? Aki csak ül?*

*Toporzékolok haraggal:
bár lenne bánatom kés!
fölhasítanám magamban,
mi kelevény-émlékezés*

*mindannyira, ki már elhullt,
kit elnyelt a kor, a galád; –
megfakul lassan a szent mult,
mi belém égette magát.*

*Hallom a bölcs parancsot:
halottait a halott
temesse el; – de ha oly sok
még igazat se kapott!*

*Fölszárad a kristályharmat,
de vérbe szívódik a genny:
kútját annyi friss pataknak
kik tömték be szüntelen?*

*A konok fájdalommal
eszem hiába vitáz:
kifűl a kín, újra robban:
holt gejzír helyébe más.*

*A tapasztalat csitítna
mig a kétség fojtogat
s hullván sok névtelen sírra
– emlékjel a porba írva! –
mire őrizzem magamat?*